

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády

ze dne 23. července 2008 č. 903

Stanovisko

**vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb.,
o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu,
ve znění pozdějších předpisů
(sněmovní tisk č. 552)**

Vláda na jednání své schůze dne 23. července 2008 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 552), a vyslovila s tímto návrhem **nesouhlas** zejména z dále uvedených důvodů.

1. Předložený návrh zákona opomíjí skutečnost, že problematika digitalizace zemského rozhlasového vysílání je zásadně odlišná od problematiky přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání. V případě zemského rozhlasového vysílání jsou pro digitální vysílání vyhrazena zcela nová a v současné době nevyužívaná kmitočtová pásma. Z tohoto důvodu lze zemské digitální rozhlasové vysílání zavést, aniž by došlo k jakémukoliv zásahu do stávajícího zemského analogového rozhlasového vysílání (VKV/FM). Pro rozhlasové digitální vysílání se tedy, na rozdíl od televizního digitálního vysílání, počítá s využitím jiné části kmitočtového spektra, než která je využívána pro analogové rozhlasové vysílání. Není proto třeba, jak se to jinak pokouší čl. II předloženého návrhu zákona, ze strany státu stanovovat závazný postup pro opouštění analogových kmitočtů využívaných pro rozhlasové vysílání tak, jak to bylo nutné učinit v případě televizního vysílání. Na rozdíl od zemského televizního vysílání totiž platí, že stávající VKV/FM vysílání poskytuje posluchačům dostatečně kvalitní příjem.

Vláda rovněž upozorňuje, že ani na mezinárodní (resp. evropské) úrovni není plánován žádný „přechod“ na digitální rozhlasové vysílání, ani nebyly stanoveny termíny ukončení analogového rozhlasového vysílání, a to z důvodu výše uvedeného (provozování digitálního rozhlasového vysílání není vázáno na ukončení, případně změny, stávajícího analogového vysílání). Proces digitalizace rozhlasového vysílání je v Evropě obecně založen na inovativních aktivitách subjektů z řad výrobců, rozhlasových stanic a provozovatelů distribučních sítí - tedy bez intervence státu.

Argumenty použité v důvodové zprávě k předloženému návrhu zákona o nutnosti úpravy postupu přechodu analogového zemského rozhlasového vysílání na digitální zemské rozhlasové vysílání proto vláda považuje za zavádějící.

2. Předložený návrh zákona nerespektuje nezbytnost oddělení regulace obsahu od regulace přenosu, jež vyplývá ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice).

V této souvislosti považuje vláda, resp. uvedené evropské instituce, za nepřijatelné, aby „mediální zákon“ obsahoval vazby na konkrétní technologie (jde o rozpor s principem technologické neutrality regulačního rámce elektronických komunikací) a dále pak, aby platila různá pravidla pro šíření téhož obsahu prostřednictvím různých platform, tj. různých sítí elektronických komunikací (pevných či pohyblivých, zemských či družicových, používající pevná média či bezdrátový přenos), jak to jinak předpokládá předložený návrh zákona.

Předložený návrh zákona se pokouší definovat pojem „pokrytí území“, ačkoliv tato oblast spadá plně do oblasti upravované zákonem o elektronických komunikacích. Vláda v této souvislosti upozorňuje, že připravuje novelu zákona o elektronických komunikacích, která kromě jiného předpokládá zmocnění pro Český telekomunikační úřad k vydání prováděcího právního předpisu, jímž by byla upravena metoda stanovení území pokrytého signálem rozhlasového vysílání, metoda stanovení intenzity elektromagnetického pole a z tohoto odvozené pokrytí obyvatel signálem rozhlasového vysílání. Při přijetí nyní předloženého nesystémového návrhu by pak bylo nutno řešit duplicitu s vládou připravovaným návrhem zákona.

3. Další zásadní problém předloženého návrhu zákona vláda spatřuje v zavedení institutu tzv. „Technického plánu přechodu zemského analogového rozhlasového vysílání na zemské digitální rozhlasové vysílání“, který by měl řešit přechod v oblasti rozhlasového vysílání obdobně, jako je tomu v oblasti televizního vysílání (viz nařízení vlády č. 161/2008 Sb.).

Zavedení institutu technického plánu přechodu pro rozhlasové vysílání považuje vláda vzhledem k radikální odlišnosti výchozí situace v oblasti rozhlasového a televizního vysílání za opatření nejen nedůvodné, ale i přinášející řadu praktických problémů, které předložený návrh zákona neřeší a ani se jimi nezabývá v důvodové zprávě.

Jedním z těchto problémů je například nedostatečný rámec případného technického plánu přechodu (z předloženého návrhu zákona není zřejmé, kdo tento plán přijímá, v jaké formě, jaký je jeho obsah, na jakém základě by měla být stanovena data plánu pro zapínání a vypínání vysílání atd.).

Další v předloženém návrhu zákona nijak neodůvodněnou otázkou související s navrhovaným technickým plánem přechodu je, z jakého důvodu by měl stát přebírat odpovědnost za stanovení termínu vypnutí a za celý průběh procesu přechodu i vůči komerčním subjektům, když neexistují překážky pro jejich zcela samostatné rozhodování o digitální distribuci svých programů či případném ukončení analogového vysílání (viz bod 1).

4. Návrh, aby stávající limit 70% celkového počtu obyvatel České republiky, které lze pokrýt rozhlasovým vysíláním v celkovém součtu licencí k jinému než celoplošnému rozhlasovému vysílání, je-li jejich držitelem jedna právnická osoba nebo jedna fyzická osoba, byl změněn na 400 % celkového počtu obyvatel České republiky, jakož i návrh obdobné úpravy pro přípustnost majetkové účasti jedné právnické nebo jedné fyzické osoby na podnikání více provozovatelů jiného než celoplošného rozhlasového vysílání, považuje vláda za nedostatečně, případně rozporuplně odůvodněný.

Do celkového počtu obyvatel České republiky pokrytých vysíláním by totiž měl být, podle předloženého návrhu zákona, započítán každý obyvatel pokrytý vysíláním na základě některé ze sčítaných licencí tolikrát, kolik programů vysílaných na základě všech licencí k provozování jiného než celoplošného rozhlasového vysílání držených jednou právnickou osobou nebo jednou fyzickou osobou může přijímat. Ve srovnání se zahraničními úpravami maximálně přípustného počtu obyvatel, kteří mohou být pokryti vysíláním na základě více licencí k jinému než celoplošnému vysílání jedné právnické osoby nebo jedné fyzické osoby, se stanovení maximálního nepřekročitelného limitu na 400 % všech obyvatel státu (tj. cca 40 milionů) jeví jako zcela výjimečné. Totéž platí pro případ, kdy je navrženo zavést stejný limit na majetkové propojení jedné právnické osoby nebo jedné fyzické osoby s více provozovateli jiného než celoplošného rozhlasového vysílání.

Vzhledem k tomu, že by výše uvedená opatření nepochybně znamenala zásah do soutěže na rozhlasovém trhu, považuje vláda za nezbytné podrobně a přesvědčivě odůvodnit stanovení omezení právě v tomto rozsahu, což však předložený návrh zákona nečiní. Především je třeba se vypořádat s rozporuplnou argumentací uvedenou v důvodové zprávě, že účelem je zachovat soutěžní prostředí a zároveň umožnit účelné propojování provozovatelů. V předložené podobě působí navrhovaná opatření jako neslučitelná s principy volného fungování hospodářské soutěže.

5. S ohledem na výše uvedené vláda konstatuje, že předložený návrh zákona považuje za nekonceptní, nejasný, nepřesvědčivě odůvodněný a navíc obsahující i celou řadu zásadních věcných i legislativně technických chyb a nedostatků, kterými se však vláda, vzhledem k výše uvedeným zásadním připomínkám obecně koncepčního charakteru obsažených v tomto stanovisku, nezabývá.